

Raonabilitat de la divinitat de Jesucrist: La fe no és irracional; el seu fonament és la raó. Per tant, caldrà mostrar els signes que fan raonable, creïble, l'afirmació de la divinitat de Jesús:

• El seu missatge, la seva manera de parlar, són un signe, perquè un home no parla com ho fa Jesús; només Déu pot parlar així. Tres exemples:

"Home, els teus pecats et són perdonats" (Lc 5,20)

"Si algú ve amb mi i no m'estima més que el pare i la mare, la dona i els fills, els germans i les germanes, i fins i tot que la pròpia vida, no pot ser deixeble meu" (Lc 14, 26)

"Us ho ben asseguro: si no mengeu la carn del Fill de l'home i no beveu la seva sang, no teniu vida en vosaltres. Qui té vida eterna i jo el ressuscitaré al darrer dia".(Jn 6, 53-54)

Jesús no parla mai com un home savi que vulgui il·luminar als qui en aquell moment l'escolten. Jesús parla com Fill únic de Deu, i el que diu és un missatge de salvació per tota la Humanitat

• Les afirmacions que fa de sí mateix, que neixen de la seva consciència de ser Fill de Déu. Algunes d'elles:

. "Jo sóc el Camí, la Veritat i la Vida"

. "Jo sóc la Ressurrecció i la Vida"

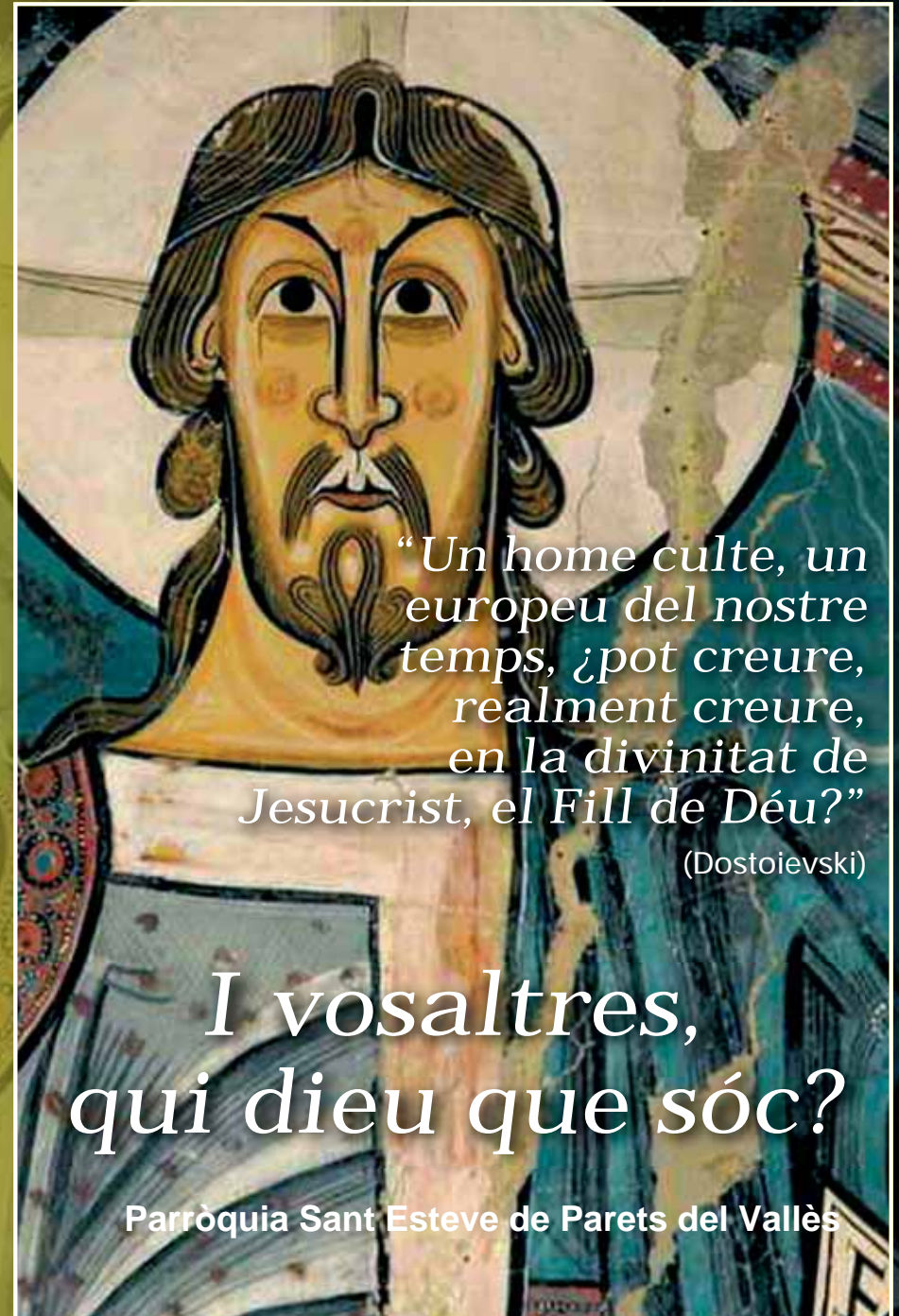
. "Jo sóc el cep i vosaltres les sarments"

. "Jo sóc la Llum del món, el qui em segueix no camina a les fosques"

• La seva resurrecció. Més endavant farem un díptic només dedicat a mostrar els signes que fan raonable la seva resurrecció.

• Els miracles que feia Jesús. Van ser molts, en diferents situacions i amb diferents testimonis.

Tot això són arguments racionals; ara bé, l'argument més clar i contundent que pot presentar tot cristià és la seva experiència personal de relació amb un Crist viu, que entra en la teva història i transforma la teva vida.

"Un home culte, un europeu del nostre temps, ¿pot creure, realment creure, en la divinitat de Jesucrist, el Fill de Déu?"

(Dostoievski)

**I vosaltres,
qui dieu que sóc?**

Parròquia Sant Esteve de Parets del Vallès

Si voleu que enraonem una estona em truqueu i quedem, Mn. Francesc Jordana (93 562 02 01).
O si us sembla millor em podeu enviar un correu (francescjs@yahoo.es)

A continuació exposem un diàleg entre dos joves que ens il·lumina la qüestió cabdal de la identitat de Jesús:

Doncs, des que vaig veure la pregunta a la carpeta d'aquella noia, no he pogut treure'm aquesta frase de Jesús del cap: "I vosaltres ... ¿qui dieu que sóc jo?". No ho entenc, em ve al cap insistentment ...

No et preocupis, en uns dies se't passarà. Aquest tipus de preguntes i altres sobre el sentit de la vida, sobre Déu, sobre la mort, etc., a tots ens vénen de tant en tant. El millor és pensar en una altra cosa. Distreu-te!

Al principi vaig fer-ho, però després vaig començar a intentar respondre aquesta pregunta. I és una pregunta que cal contestar perquè si ell és el que va dir de si mateix -que era Fill de Déu- ser home és una cosa molt diferent de la que ens imaginem, perquè ell ens il·luminaria una nova manera de viure. Si, en canvi, ell hagués estat un entabanador o un boig, mitja humanitat estaria malbaratant la seva vida...

Crec que t'estàs escalfant el cap, i que tot això no porta a cap lloc. Que vols resar i anar a missa cada diumenge? Quin rotllo. Era un tipus curiós, sorprenent, i ja està.

Conèixer-lo no és per una curiositat, ni per un motiu cultural. No t'adones que si és el que diu ser, això afecta la nostra vida!

Jo penso que va existir; això no es pot negar. Però que tot va acabar la tarda d'aquell divendres quan després de mort a la creu el van posar en un sepulcre. Allà va acabar tot!

Exacte!! En aquest moment ningú no hauria donat un cèntim per la seva memòria, ningú pensaria que seria recordat per algú... però, vint-i-un segles després la història segueix girant entorn aquell home. Mitja humanitat, quan es pregunta per les seves creences, segueix utilitzant el seu nom per definir-se. I, cada any, milers d'homes i dones ho deixen tot -les seves famílies, els seus costums, potser fins i tot la seva pàtria- per seguir-lo d'una manera total, com aquells dotze primers amics. No et diu alguna cosa tot això? No et sembla estrany?.

Vaja "tiu", sí que has reflexionat! Gairebé em convences, però jo prefereixo seguir vivint com fins ara. Per a mi va ser un personatge extraordinari com Juli Cèsar o Napoleó.

No m'estàs entenent. El que vull dir és que Juli Cèsar fes tal o qual cosa no canvia per a res el sentit de la meua vida. I reconeix que per molt Napoleó que fos, avui no hi ha un sol ésser humà que estigui disposat a deixar casa seva, la família, la comoditat, i marxar a parlar d'ell a un petit poble del cor d'Àfrica.

Val, això de Jesús és diferent. Vaig veient una certa necessitat de respondre a la pregunta i vosaltres ... ¿qui dieu que sóc?

Per fi ... Ell assegura que, creient en Ell, l'home salva la seva vida i, ignorant-lo, la perd. Aquest home es presenta com el Camí, la Veritat i la Vida. Per tant -si això és veritat- el nostre camí, la nostra vida, canvien segons sigui la nostra resposta a la pregunta sobre la seva persona. Potser això descol·loqui una mica però, com respondre sense conèixer-lo, sense haver-se acostat a la seva història, sense haver llegit i rellegit les seves paraules, sense preguntar per ell a qui diu seguir-lo i estimar-lo?

Necessito una mica de silenci per pensar tot això....

Hi ha molts textos de l'evangeli que posen damunt la taula la qüestió de la identitat de Jesús (Jn 7, 40-53, Mt 16, 13-20, ..). Ja en els primers moments es va entendre que la identitat de Jesucrist determina la nostra actitud vers ell. Està en el fonament de la nostra fe. No és el mateix pensar que Jesús és un home savi, que pensar que Jesús és el Fill de Déu. Té implicacions molt diferents a la nostra vida.